

УДК 811.112

DOI <https://doi.org/10.32838/2663-6069/2019.4-2/21>**Пефтієва О. Ф.**

Маріупольський державний університет

Романюк С. Г.

Маріупольський державний університет

Різуненко Д. С.

Маріупольський державний університет

ІДІОСИНКРАТИЧНІ РИСИ АВТОРСЬКОГО СТИЛЮ СТІВЕНА ФРАЯ У РОМАНІ «БАЙКАР» ТА ЇХ ВІДОБРАЖЕННЯ У ПЕРЕКЛАДІ

У статті проаналізовано ідіосинкратичні риси авторського стилю Стівена Фрая у романі «Байкар» та їх відображення у перекладі Різуненко Д. С. Дослідження індивідуального стилю Стівена Фрая як сучасного класика літератури допомагає виявити особливості його стилю, простежити зміни літературної норми. Серед найпродуктивніших ідіосинкратичних рис автора виявлено використання іронії, сарказма, метонімії, уподібнення, оказіоналізмів, парадоксу, алюзії та оксиморона. Як показують результати, найбільш продуктивною ідіосинкратичною рисою Стівена Фрая є використання іронії, на другому місці за продуктивністю знаходиться ідіосинкратична риса, що ґрунтується на використанні сарказму і характеризує Стівена Фрая як представника англійської спільноти, яка з іронією та сарказмом ставиться до життя. На третьому місці використання метонімії та її відображення в авторському перекладі. Функція метонімічного перенесення вбачається у ставленні головного героя до інших людей, на четвертому місці за продуктивністю знаходиться ідіосинкратична риса, яка ґрунтується на використанні уподібнення, на п'ятому місці стоїть група оказіоналізмів. Стівен Фрай вдається до використання інішомовних суфіксів, що характеризує головного героя як обізану людину. На шостому місці за продуктивністю знаходиться ідіосинкратична риса, яка базується на використанні парадоксу. Роман «Байкар» Стівена Фрая рясніє парадоксальними висловлюваннями, що обумовлено не тільки національною традицією, але й відображає світовідчуття самого автора, сьоме місце займає одна з найменш продуктивних груп – алюзія, на восьмому місці - оксиморон, який Стівен Фрай використовує для того, щоб показати, що головний герой демонструє своє нетрадиційне ставлення до життя. На рівні синтаксису найбільш продуктивною ідіосинкратичною рисою Стівена Фрая є використання повторів, на другому місці - використанні паралельних конструкцій, які ведуть до створення напруги. Ідіосинкратичною рисою на рівні фонетики виступає алітерація. В цій роботі під алітерацією розуміється стилістичний прийом благозвучного повторення одного або подібних приголосних в одному висловлюванні, роблячи його мелодійним. Це гарний музичний супровід авторської думки. Ідіостиль Стівена Фрая відрізняється стилістичною однорідністю, переважанням лексики з актуалізованими особистісними смислами, вживанням оказіональної семантики, характеризується індивідуальною інтерпретацією тем і проблем, що існують у творі. Проведений аналіз дозволив дійти висновку, що ідіосинкратичні риси авторського стилю Стівена Фрая є унікальним і своєрідним завдяки використанню стилістичних прийомів та виразних засобів на рівні синтаксису та фонетики.

Ключові слова: ідіосинкратичні риси, іронія, сарказм, метонімія, уподібнення, паралельні конструкції, оксиморон.

Постановка проблеми. Ідея досліджувати індивідуальний стиль мови автора викликає інтерес лінгвістів і є однією з найбільш актуальних тем лінгвістичних досліджень. Вибір популярного роману британського письменника Стівена Фрая в якості об'єкта дослідження не випадковий, так як

це знакова фігура для сучасної літератури і представляє великий інтерес для лінгвіста. Сучасний етап розвитку мови характеризується збільшенням інтересу до вивчення ідіостилу письменників. Дослідження індивідуального стилю Стівена Фрая як сучасного класика літератури допомагає

виявити особливості його стилю, простежити зміни літературної норми.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Ідіостиль автора досліджувався багатьма лінгвістами: Н. С. Болотнова присвятила роботу ідіостилу у сучасній комунікативній стилістиці [1], Є.Г.Фоменко досліджував типологічне в ідіостилі Джеймса Джойса [9], Д. Кристал і Д. Дейві написали статтю, яка присвячена стилістичному аналізу тексту [5, с.148-165], М. А. Федотова вивчала питання про розмежуванні понять ідіостилу та ідіолекту мовної особистості [8, с.220-225], Є. В. Старкова займалася проблемами розуміння феномену ідіостилу в лінгвістичних дослідженнях [7, с. 76-79], В. В. Леденцова уточнювала поняття ідіостилу [6, с. 41], В. П. Григор'єв вивчав граматику ідіостилу [6], та інші.

Постановка завдання. Виявити стилістичні прийоми та виразні засоби на рівні синтаксису та фонетики, використані автором при написанні роману «Байкар»; провести їх аналіз та визначити своєрідність ідіостилу Стівена Фрая, відобразити ідіосинкратичні риси авторського стилю у перекладі Різуненко Д. С.

Виклад основного матеріалу. Ідіосинкратичні риси авторського стилю розуміються у роботі як індивідуальна система використання мовних засобів, серед яких стилістичні прийоми, виразні засоби на рівні синтаксису, фонетики, графіки, які застосовуються письменником при створенні художніх творів.

Матеріалом дослідження слугував роман Стівена Фрая «Байкар» [9] та 117 сторінок перекладу Різуненко Д. С., в якому було використано 486 стилістичних прийомів та виразних засобів (див. табл. 1).

Таблиця 1

Домінантні стилістичні прийоми та синтаксичні й фонетичні виразні засоби, використані Стівеном Фрасм у романі «Байкар»

№	Назва	К-ть	%
1	Стилістичні прийоми	329	67,7
2	Синтаксичні виразні засоби	125	25,72
3	Фонетичні виразні засоби	32	6,58
Усього		486	100

Таким чином, проаналізувавши авторський стиль Стівена Фрая, було виділено його ідіосинкратичні риси, які ґрунтуються на використанні іронії, сарказму, метонімії, уподібнення, okazіоналізму, парадоксу, алюзії, оксиморону (див. табл. 2).

Таблиця 2

Стилістичні прийоми, використані Стівеном Фрасм у романі «Байкар»

№	Назва	К-ть	%
1	Іронія	117	35,56
2	Сарказм	68	20,67
3	Метонімія	47	14,29
4	Уподібнення	32	9,73
5	Оказіоналізм	29	8,81
6	Парадокс	20	6,08
7	Алюзія	13	3,95
8	Оксиморон	3	0,91
Усього		329	100

Найяскравішою ідіосинкратичною рисою письменника є використання іронії, яку було виділено у 117 прикладах, що складає 35,56%. Друге місце посідає сарказм у 68 прикладах, що складає 20,67%. На третьому місці за продуктивністю знаходиться метонімія, яка була виділена у 47 прикладах, що складає 14,29%. Четверте місце займає група okazіоналізмів, яка налічує 29 прикладів, що складає 8,81%. Також було виділено 20 прикладів парадоксу, що складає 6,08%. Найменш продуктивними групами виявилися алюзія (13 прикладів, що складає 3,95 %) та оксиморон (3 приклади, що складає 0,91 %).

1.1. Як показують результати, найбільш продуктивною ідіосинкратичною рисою Стівена Фрая є використання іронії (117 прикладів, що складає 35,56%). Наприклад,

Dear Mother and Father, I'm so sorry I ran away without saying goodbye. Uncle David tells me that you have been worrying about me, not too much I hope. I'm living in a Bed and Breakfast place in 14 Endicott Gardens, Highgate, and I have a job in a theatrical agency called Leon Bright's, 59 Denmark Street, WC2. I'm a sort of messenger and office-boy, but it's a good job and I hope to rent a flat soon. I am well and happy and truly sorry if I have upset you. I will write soon and at length to explain why I felt I had to leave. Please try and forgive Your dotting son Adrian PS I met the new England Captain, Tony Greig, today.

‘Дорогі мамо і тато! Вибачте, що втік, не попрощавшись. Дядько Девід сказав, що ви турбувалися за мене, - сподіваюся, не дуже сильно. Я живу в Хайгейтском пансіоні, Ендікотт-Гарденз, працюю в театральній агенції «Леон Брайтс», ВС2, Денмарк-стріт, 59. Я у них щось на кшталт посильного, кур'єра, втім, робота хороша, і я сподіваюся скоро зняти квартиру. Я здоровий, щасливий і, правда ж, дуже шкоую, що засмутив

вас. Скоро напишу докладніше і поясню, чому я відчув, що повинен піти з коледжу. Будь ласка, постарайтеся пробачити шалено люблячого вас сина Адріана.

Р. С. Я зустрів сьогодні нового капітана команди Англії Тоні Грейга.’

Як показує приклад, іронія міститься у листі, який написав своїм батькам Адріан коли втік з дому. Цей лист Адріана змусив написати його дядя, якого він зустрів. Лист складається з одних лише кліше. Його написано загальним бездушним стилем. Іронія вбачається у наступному прикладі: *I am well and happy and truly sorry if I have upset you* – ‘я здоровий, щасливий і, правда ж, дуже шкодую, що засмутив вас’, але насправді Адріан не шкодує, що засмутив своїх батьків. Також іронія була виділена в таких реченнях: *I will write soon* - ‘скоро напишу’, але Адріан знає, що не буде більше ніколи писати своїм батькам. Остання фраза *your dotting son* - ‘шалено люблячий вас син’ також сприймається іронічно, тому що Адріан зовсім не любить своїх батьків.

1.2. На другому місці за продуктивністю знаходиться ідіосинкратична риса, яка ґрунтується на використанні сарказму (68 прикладів, що складає 20,67%).

Сарказм – один з видів сатири, уїдлива насмішка, вищий ступінь іронії [7, с. 9].

Сарказм міститься у листі, який Адріан пише своєму колишньому коханцю, завдяки якому його засудили. Адріан налаштований саркастично, звертаючись до свого колишнього друга, що проявляється в наступному прикладі:

It may have been that you've been suffering from a guilty conscience about my innocent involvement in the whole affair, but if you have, I can now cheerfully relieve you of that burden. I was treated well and never put under pressure to reveal any names"

‘можливо, тебе мучить почуття провини за те, що ти мимоволі втягнув мене в цю історію, якщо так, радий позбавити тебе від цього тягара. Ставилися до мене добре, ніхто не тиснув на мене, вимагаючи назвати імена’.

Як показує приклад, Адріан розуміє, що його колишньому коханцю Гаю було все одно на те, що трапилося з ним, тому що Гай був винуватцем ситуації, що склалася, але не сприяв звільненню свого друга, й тому Адріан адресує своєму колишньому другу влучний саркастичний вираз *suffering from guilty conscience* і обіцяє ‘звільнити його від цього важкого тягара’.

Таким чином, використання іронії та сарказму характеризує Стівена Фрая як представника

англійської спільноти, яка з іронією та сарказмом ставиться до життя.

1.3. На третьому місці за продуктивністю знаходиться ідіосинкратична риса, яка ґрунтується на використанні метонімії та відображенні її в авторському перекладі (47 прикладів, що складає 14,29%).

Метонімія - вид тропа, словосполучення, в якому одне слово замінюється іншим, що позначає предмет (явище), що знаходиться в тому чи іншому (просторової, тимчасової тощо) зв'язку з предметом, який позначається словом, яке замінюється. Слово, яким замінюється при цьому вживається в переносному значенні [1, с. 94]. Наприклад,

The Fame T-shirt smiled to himself and walked into the building. ‘Футболка «Слава» посміхнувся й увійшов до будівлі’.

Як показує приклад, Стівен Фрай замість людини називає елементи її одягу. Наприклад, *The Fame T-shirt* – ‘Футболка «Слава»’ автор має на увазі людину, тобто не футболку «Слава», а чоловіка у футболці з написом «Слава».

Таким чином, завдяки використанню метонімії автор намагається показати неповажливе відношення головного герою до інших людей.

1.4. На четвертому місці за продуктивністю знаходиться ідіосинкратична риса, яка ґрунтується на використанні уподібнення і його відображення в 32 прикладах авторського перекладу, що складає 9,73%.

Уподібнення - це стилістичний прийом, заснований на образному зіставленні двох предметів або станів [10, с.23]. Наприклад,

"...the car keys had shot out of me like a clay-pigeon from a trap, she thought I still had them in my mouth so she started to try and wrench it open, you know, like a vet trying to give a pill to a dog..."

‘...ключі вилетіли з мого рота, точно тарілочка для стрільби з металюної машини, вона думала, що ключі ще у мене в роті, і тому почала з силою розсовувати мені щелепи, знаєте, як ветеринар, що збирається згодувати собаці таблетку...’.

Як показує приклад, для досягнення більшого ефекту Адріан використовує прості уподібнення. Вони з'являються в мові оповідача в кульмінаційний момент оповідання і покликані сказати слухачам про «схвильованість» Адріана.

1.5. На п'ятому місці стоїть група оказіоналізмів (29 прикладів, що складає 8,81%), до яких автор також вдається. Оказіоналізми - індивідуально-авторські мовні новоутворення для одного використання [13, с.11].

Однією з характерних рис Стівена Фрая, який отримав класичну освіту і володіє кількома мовами є використання іншомовних суфіксів. У наступному прикладі ми можемо спостерігати цілий ряд дериватів, утворених від основи іменника problem:

'Now,' said Tom, 'we face the *problemette* of distribution.'

'More of a *problemola* than a *problemette*,' said Bullock.

'A *problerama*, even,' said Sampson.

'I'd go so far as to call it a *problemellaroni*,' said Bullock.

'Гаразд,' - сказав Том, - 'тепер перед нами стоїть проблеметка поширення.'

'Швидше за все проблемола, ніж проблеметка,' - зауважив Буллок.

'Або навіть проבלерама,' - зауважив Семпсон.

'Я б взагалі назвав її проблемеллароніей,' - зауважив Буллок.

Учні приватної школи-інтернату, які підготували випуск самовидавної газети, обговорюють проблему її поширення, яка представляється їм важкою: зберегти таємницю авторства дуже складно, але якщо вона буде розкрита, всім хлопчикам загрожує виключення. Стилистичний прийом наростання створюється в даному випадку за рахунок поєднання кореневого повтору з рядом суфіксів, які послідовно вводяться в структуру оказіональних дериватів. Перші два оказіоналізми утворені за допомогою французьких та італійських суфіксів -ette і -ola; суфікс -ola також може свідчити про зневажливе ставлення мовця до предмету обговорення. Таким чином, на початку розмови за невимушеною грою іншомовних суфіксів і зовнішньою словесною бравадою хлопчики намагаються приховати зростаюче хвилювання. Суфікс - (o)gama (від грец. 'Οραμα 'вид'), присутній в таких словах, як ranogama, diogama, вже вказує на усвідомлення масштабу можливих неприємностей, так як зазвичай асоціюється з великим розміром. І нарешті, заключний елемент ланцюжка за рахунок абсурдного нагромадження двох італійських суфіксів створює відчуття повної безвихідної ситуації.

1.6. На шостому місці за продуктивністю знаходиться ідіосинкратична риса, яка ґрунтується на використанні парадоксу. Романи Фрая рясніють парадоксальними висловлюваннями, що обумовлено не тільки національною традицією, але і відображає світовідчуття самого автора. Було виділено 20 прикладів, що складає 6,08%. Наприклад,

The puzzle that besets me is best expressed by the following statements: None of what follows ever happened. All of what follows is entirely true.

'Загадка, яка мене дошкуляє, найкраще формулюється за допомогою наступних тверджень. Нічого з нижче наведеного ніколи не відбувалося. Все наступне - чистої води правда'. В даному прикладі автор протиставляє свої думки.

1.7. Сьоме місце займає одна з найменш продуктивних груп – алюзія (3 прикладів, що складає 3,95 %). Під цим терміном розуміється посилання на Біблію, міфологію, загальновідомий історичний, літературний чи побутовий факт з розрахунком на обізнаність і кмітливість читача, який має витлумачити цей натяк. Наприклад,

Cartwright of the sapphire eyes and golden hair; Cartwright of the Limbs and Lips; he was Petrarch's Laura, Milton's Lycidas, Catullus's Lesbia, Tennyson's Hallam, Shakespeare's fair boy and dark lady, the moon's Endymion.

'Картрайт з його сапфірових очима і золотистим волоссям, з його губами і гладенькими кінцівками: він був Лаурою Петрарки, Люсидас Мільтона, Лесбією Катулла, Халамом Теннісона, світлим хлопчиком і смаглявою леді Шекспіра, місячним Ендіміоном'.

Як показує приклад, автор використовує алюзію для кращої характеристики Адріана, який має відмінне знання літератури, який є освіченим оповідачем; також таким чином показано, що автор дуже кохає свою другу половинку.

1.8. На восьмому місці стоїть найменш продуктивна група оксиморон (3 приклади, що складає 0,91%). Оксиморон — це літературно-поетичний прийом, що полягає у поєднанні протилежних за змістом, контрастних понять, які спільно дають нове уявлення [9, с.33].

У романі головний герой Адріан використовує оксиморон '*tender trap*' - '*ласкова пастка*'. Він з'єднує у своїй розповіді несумісні поняття і таким чином Стівен Фрай досягає свого завдання - в даному випадку Адріан демонструє своє несерйозне ставлення до важливих речей у житті.

2. Ідіосинкратичні риси Стівена Фрая, які ґрунтуються на рівні синтаксису (див. табл. 3).

Таблиця 3

Домінантні синтаксичні виразні засоби, використані Стівеном Фраєм у романі «Байкар»

№	Назва	К-ть	%
1	Повтори	78	62.4
2	Паралельні конструкції	47	37.6
	Усього	125	100

2.1. Найбільш продуктивною ідіосинкратичною рисою Стівена Фрая на рівні синтаксису є використання повторів (78 прикладів, що складає 62,4%). Повтори – це стилістична фігура, яка полягає в навмисному повторенні в певній частині тексту одного і того ж слова або мовної конструкції [8, с. 113]. Наприклад,

He was walking into a trap. It has always been a trap.

‘Він йшов прямо в пастку. Так вона й завжди була пасткою.’

It was an illusion. Of course it was an illusion.

‘Все було ілюзією. Звичайно, все було ілюзією.’

В цих двох випадках йде повторення однакових слів в кінці речень. Це свідчить про емоційне напруження оповідача. Тип лексичного повторення: епіфора.

2.2. На другому місці за продуктивністю знаходиться ідіосинкратична риса, яка ґрунтується на використанні паралельних конструкцій (47 прикладів, що складає 37,6%). Паралельними називаються синтаксичні конструкції, які, розрізняючись структурою і функцією, передають один й той же самий зміст і тому можуть в мові замінити один одного. До таких конструкцій відносяться просте і складне речення, якщо в їх складі є частини, які виражають одні й ті ж самі граматичні значення, прислівникові і дієприслівникові обороти, віддієслівні іменники і просте речення тощо [1, с. 215].

Наприклад, проаналізуємо епізод, коли Адріан проводить деякий час в кімнаті свого коханого наодинці з самим собою і боїться бути застигнутим там. На лексичному рівні в уривку присутні семантичні повтори, переважно займенники «they» (вони), і структур паралельних синтаксичних конструкцій, що свідчить про схвилюваності оповідача в даний момент, так як в інші хвилини Адріан, людина освічена і яка добре володіє мовою, не допускає цього. Тип лексичного повтору – анафора.

They knew he liked to creep about the House alone. They were watching, he was convinced of it. (...) They signed him off games and let him think that he had the House to himself. But they knew, they had always known. (...) They watched and they waited. They all knew and they all bided their time until the moment they had chosen for his exposure and disgrace. (...) Let them watch, let them know.

‘Всі знали, що він здатний поодиноці крастися по всьому пансіону. І всі стежили за ним, він в цьому не сумнівався. Його і від спортивних занять звільнили тільки тому, щоб він думав, що весь пансіон в його розпорядженні. Вони все знали, знали завжди. Вони стежили і чекали. Знали й лише чекали зазда-

легідь обраної миті, щоб викрити його і зганьбити. Ну і нехай стежать, нехай знають.’

Всі вищеперераховані засоби підвищують експресивність висловлювання, яке веде до градації.

3. Фонетичні виразні засоби, використані Стівеном Фрасм у романі «Байкар». Було виокремлено прийом алітерації (32 приклади). Алітерація – стилістичний прийом благозвучного повторення одного або подібних звуків в одному висловлюванні, роблячи його мелодійним. Це гарний музичний супровід авторської думки, властивий поезії і піднесеній прозі [4, с. 85].

У даному прикладі алітерація на “s”, “p”, “b”, “g”, яка використовується для передачі настрою головного героя.

He stood quite still, gazing upwards and glowing with adoration as a party of Bleached Denims and Fluorescent Bermuda Shorts pushed past him and went in.

‘Він стояв нерухомо, дивлячись вгору і сявав обожнюванням, поки групка Відбілених джинсів і Флуоресцентних бермудів рухалась повз нього і заходила у будинок.’

У наступному прикладі жарт базується на алітерації на звуку “d”.

‘You’re right,’ said Adrian, ‘I am stupid today. And every day. Stupid, stupid, stupid. Horrid, horrid, horrid. Morbid, morbid, morbid. Torrid, torpid, turbid. Everything in my life ends in id. Get it?’

– ‘Ти маєш рацію, – сказав Ейдриан. – Сьогодні я дурний. І щодня. Дурний, дурний, дурний. Огидний, огидний, огидний. Пристрасний, апатичний, баламутний. Все в моєму житті закінчується на «ий». Ти зрозумів?’

Таким чином, використання алітерації веде до створення специфічної атмосфери висловлювання.

Висновки і пропозиції. Проведений аналіз дозволив дійти висновку, що авторський стиль Стівена Фрая є унікальним і своєрідним завдяки використанню стилістичних прийомів та виразних засобів на рівні синтаксису і фонетики. Найпродуктивнішою була група стилістичних прийомів. Ця група містить 329 прикладів, що складає 67,7% від усіх прикладів. На другому місці стоїть група домінуючих синтаксичних виразних засобів, в якій було виділено 125 прикладів, що складає 25,72%. Ідіосинкратичною рисою на рівні фонетики виступає алітерація, яка складає 32 приклади, що у відсотковому співвідношенні складає 6,58%.

Перспектива дослідження вбачається у подальшому перекладі твору «Байкар» Стівена Фрая та відтворенні ідіосинкратичних рис авторського стилю.

Список літератури:

1. Болотнова Н. С. Изучение идиостиля в современной коммуникативной стилистике художественного средства. М., 2004. 237 с.
2. Григорьев, В. П. Грамматика идиостиля. В.П. Хлебников / В. П. Григорьев. – М. : Наука, 1983. – 234 с.
3. Кристалл Д., Дейви Д. Стилистический анализ // Новое в зарубежной лингвистике. Вып.9. М., 1980. 202 с.
4. Леденева В. В. Идиостиль (к уточнению понятия)// Филологические науки. №5. М., 2001. 102 с.
5. Старкова Е. В. Проблемы понимания феномена идиостиля в лингвистических исследованиях. Киров, 2015. 103 с.
6. Федотова М. А. К вопросу о разграничении понятий идиостиль и идиолект языковой личности. Записки романо-германской филологии. Вып.1. М.,2013. 243 с.
7. Фоменко О. Г. Типологічне в ідіостилі Джеймса Джайса: Монографія. Запоріжжя, 2006.
8. Stephen Fry. *The Liar*. Random House, 1991. 388 p.

Peftiieva O. F.; Romaniuk S. G., Rizunenko D. S. THE IDIOSYNCRATIC FEATURES PECULIAR TO STEPHEN FRY'S STYLE IN THE NOVEL "LIAR" AND THEIR REPRESENTATION IN TRANSLATION

The article deals with the idiosyncratic features of the author's style of Stephen Fry in the novel "Liar" and their reflection in the translation made by Rizunenko D. S. The study of the individual style of Stephen Fry as a contemporary classic of literature helps to identify features of his style, to trace changes in the literary norm. The most productive idiosyncratic features of the author are the following: irony, sarcasm, metonymy, simile, occasionalisms, paradox, allusion and oxymoron. The results show that Stephen Fry's most productive idiosyncratic trait is the use of irony, followed by sarcasm, which characterize Stephen Fry as representative of the English community, who ironically and through sarcasm perceive the life. The third most productive feature is metonymy and its representation in the author's translation. The function of metonymic transference is seen in the disrespectful attitude of the protagonist towards other people, assimilation takes the fourth place by the productivity, a group of occasionalisms takes the fifth place. Steven Fry resorts to foreign suffixes that characterize the protagonist as the knowledgeable person. The use of paradox is placed sixth. Stephen Fry's novel "Liar" is full of paradoxical statements that not only reflect the national tradition, but also reflect the worldview of the author, the seventh place is occupied by one of the least productive groups - allusion, in eighth place - the oxymoron that Stephen Fry uses to show that the main character demonstrates his unconventional attitude to life. At the syntax level, Stephen Fry's most productive idiosyncratic feature is the use of repetition, followed by the idiosyncratic feature in the second place, which is based on the use of parallel constructions that lead to tension. Alliteration is an idiosyncratic feature at the phonetic level. In this thesis, alliteration refers to the stylistic device of the repetition of one or similar consonants in a single utterance, making it melodic. It is a beautiful musical accompaniment of the author's thought. Stephen Fry's idiostyle is characterized by stylistic homogeneity, predominance of vocabulary with actualized personal meanings, use of occasional semantics, characterized by individual interpretation of themes and problems that exist in the paper. The analysis made it possible to conclude that the idiosyncratic features of the author's style of Stephen Fry are unique and peculiar due to the use of stylistic techniques and expressive means at the level of syntax and phonetics.

Key words: *Idiosyncratic features, irony, sarcasm, metonymy, simile, parallel constructions, oxymoron.*